

GENERALIZAREA FORMULEI DE CUADRATURA A LUI STEFFENSEN

de

DUMITRU AGU

Scopul acestei lucrări este de a da o generalizare pentru formula de cuadratură a lui Steffensen [1], generalizare în sensul celor date pentru alte formule de cuadratură în lucrările [2], [3], [4], [5].

1. — Fie funcția $f(x)$ de clasă C^6 pe intervalul $[0, 1]$; împărțim intervalul $[0, 1]$ în n părți $[x^{(i-1)}, x^{(i)}]$, ($i = 1, 2, \dots, n$), unde $x^{(0)} = 0$, $x^{(n)} = 1$ și fiecare parte $[x^{(i-1)}, x^{(i)}]$ ($i = 1, 2, \dots, n$) are o lungime a_i ($i = 1, 2, \dots, n$).

Fiecărei părți $[x^{(i-1)}, x^{(i)}]$, ($i = 1, 2, \dots, n$), îi aplicăm formula de cuadratură a lui Steffensen:

$$(1) \quad \int_{x^{(i-1)}}^{x^{(i)}} f(x) dx \approx \frac{a_i}{20} \left[11f\left(x^{(i-1)} + \frac{a_i}{6}\right) - 14f\left(x^{(i-1)} + \frac{2a_i}{6}\right) + \right. \\ \left. + 26f\left(x^{(i-1)} + \frac{3a_i}{6}\right) - 14f\left(x^{(i-1)} + \frac{4a_i}{6}\right) + 11f\left(x^{(i-1)} + \frac{5a_i}{6}\right) \right] \\ (i = 1, 2, \dots, n).$$

Obținem astfel n formule care însumate ne dau pentru calculul integralei funcției $f(x)$ pe $[0, 1]$ următoarea formulă de cuadratură:

$$(2) \quad \int_0^1 f(x) dx = \sum_{i=1}^n A_i f(x_i) + R_{n,\sigma}(f),$$

unde

$$A_{i-1} = \frac{11}{20} a_i,$$

$$A_{i+1} = -\frac{14}{20} a_i,$$

$$(3) \quad \begin{aligned} A_{5i-2} &= \frac{26}{20} a_i, \\ A_{5i-1} &= -\frac{14}{20} a_i, \\ A_{5i} &= \frac{11}{20} a_i, \quad (i = 1, 2, \dots, n), \end{aligned}$$

sînt coeficienții, iar

$$(4) \quad \begin{aligned} x_{5i-4} &= x^{(i-1)} + \frac{a_i}{6} = a_1 + a_2 + \dots + a_{i-1} + \frac{a_i}{6}, \\ x_{5i-3} &= x^{(i-1)} + \frac{2a_i}{6} = a_1 + a_2 + \dots + a_{i-1} + \frac{2a_i}{6}, \\ x_{5i-2} &= x^{(i-1)} + \frac{3a_i}{6} = a_1 + a_2 + \dots + a_{i-1} + \frac{3a_i}{6}, \\ x_{5i-1} &= x^{(i-1)} + \frac{4a_i}{6} = a_1 + a_2 + \dots + a_{i-1} + \frac{4a_i}{6}, \\ x_{5i} &= x^{(i-1)} + \frac{5a_i}{6} = a_1 + a_2 + \dots + a_{i-1} + \frac{5a_i}{6}, \quad (i = 1, 2, \dots, n). \end{aligned}$$

sînt nodurile. $R_n, 6(f)$ este restul formulei (2).

Teorema I. Formula de cuadratură (2) are gradul de exactitate egal cu cinci.

Demonstrație. Înlocuind în (2) pe $f(x)$ cu $1, x, x^2, x^3, x^4, x^5$ și efectuînd calculele, obținem

$$(5) \quad \begin{aligned} R_{n,6}(1) &= R_{n,6}(x) = R_{n,6}(x^2) = R_{n,6}(x^3) = R_{n,6}(x^4) = R_{n,6}(x^5) = 0, \\ R_{n,6}(x^6) &= \frac{41}{7 \cdot 6^6} \sum_{i=1}^n a_i^7 = 0, \text{ c.c.t.d.} \end{aligned}$$

Teorema II. Dacă funcția $f(x)$ este de clasă C^6 pe intervalul $[0, 1]$ atunci

$$(6) \quad R_{n,6}(f) = \frac{1}{7!} \frac{41}{6^6} \left(\sum_{i=1}^n a_i^7 \right) f_{(6)}^{(6)}(\xi),$$

unde $\xi \in [0, 1]$

Demonstrație. Din (6) rezultă că

$$(7) \quad R_{n,6}(f) = \int_0^1 F_6(f) f^{(6)}(t) dt,$$

unde

$$(8) \quad F_6(t) = \frac{1}{5!} \left\{ \frac{(1-t)^6}{6} - \sum_{i=1}^{5n} A_i K_6(x_i - t) \right\}$$

iar

$$(9) \quad K_r(u) = \begin{cases} u^{r-1}, & \text{dacă } u \geq 0 \\ 0, & \text{dacă } u < 0. \end{cases}$$

Fie $t \in [x^{(k-1)}, x^{(k)}]$ ($k = 1, 2, \dots, n$). Din (8), ținând seama de (9), prin calcul direct deducem:

$$(10) \quad F_6(x^{(k-1)}) = F_6'(x^{(k-1)}) = F_6''(x^{(k-1)}) = F_6(x^{(k)}) = F_6'(x^{(k)}) = F_6''(x^{(k)}) = 0,$$

$$(11) \quad F_6(x_{3k-2}) - F_6(x_{3k}) = \frac{1}{6 \cdot 6^6} a_k^6 > 0,$$

$$(12) \quad F_6(x_{3k-3}) - F_6(x_{3k-1}) = \frac{121}{6 \cdot 6^{6.5}} a_k^6 > 0,$$

$$(13) \quad F_6(x_{3k-5}) = \frac{9 \cdot 67}{6 \cdot 6^{6.5}} a_k^6 > 0, \quad (k = 1, 2, \dots, n).$$

Din (10), (11), (12), (13) rezultă că $F_6(t)$ nu se poate anula în intervalul $(x^{(k-1)}, x^{(k)})$. Într-adevăr, să presupunem că $F_6(t)$ s-ar anula în η , unde $\eta \in (x^{(k-1)}, x^{(k)})$. Aplicând teorema lui Rolle funcției $F_6(t)$ pe intervalul $(x^{(k-1)}, x^{(k)})$, precum și derivatelor ei succesive, rezultă că $F_6^{(v)}(\eta)$ se anulează într-un punct din intervalul $(x^{(k-1)}, x^{(k)})$. Dar acest fapt contrazice $F_6^{(v)}(\eta) = 1$ pe întreg intervalul $[0, 1]$.

Deci $F_6(t) \geq 0$ pe intervalul $[x^{(k-1)}, x^{(k)}]$. Cum aceasta are loc oricare ar fi intervalul $[x^{(k-1)}, x^{(k)}] = (k = 1, 2, \dots, n)$ rezultă că funcția $F_6(t)$ păstrează același semn pe întreg intervalul $[0, 1]$ și anume, este nenegativă.

Aplicând în (7) teorema de medie, rezultă:

$$(14) \quad R_{n,6}(f) = f^{(v)}(\xi) \int_0^1 F_6(t) dt$$

unde $\xi \in [0, 1]$.

Pentru calculul integralei din (14) procedăm în modul următor:

$$\begin{aligned} \int_0^1 F_6(t) dt &= \frac{1}{5!} \left\{ \int_0^1 \frac{(1-t)^6}{6} dt - \sum_{i=1}^{5n} A_i \int_0^1 K_6(x_i - t) dt \right\} = \frac{1}{5!} \left\{ \frac{1}{6 \cdot 7} - \right. \\ &\left. - \sum_{i=1}^{5n} A_i \int_0^{x_i} (x_i - t)^6 dt \right\} = \frac{1}{5!} \left\{ \frac{1}{6 \cdot 7} - \frac{1}{6} \sum_{i=1}^{5n} A_i (x_i)^6 \right\} = \frac{1}{6!} R_{n,6}(x^6) = \frac{1}{7!} \frac{4!}{6^6} \sum_{i=1}^n a_i^2, \end{aligned}$$

rezultat care înlocuit în (14) ne dă (6).

BIBLIOGRAFIE

1. Steffensen J. P., *Interpolation*, New-York, 1950.
2. Seymour Haber, *Midpoint Quadrature Formulas*, „Math. Comput.”, 21, nr. 100, p. 719–721, 1967.
3. Gh. Coman, *O generalizare a formulei de cuadratură a trapezilor și a formulei lui Simpson*, Studia Universitas „Babeș-Bolyai”. Series Math-Phys., Fasciculus 2, pp. 51–58, 1969.
4. D. Acu, *O generalizare a formulei de cuadratură a lui Newton*, St. Cerc. Mat., nr. 7, 1971.
5. D. Acu, *O formulă compusă de cuadratură* St. Cerc. Mat. (trimisă pentru publicare).
6. S. M. Nikol'skij, *Kvadraturnyje formuly*, Moskva, 1958.

LA GÉNÉRALISATION DE LA FORMULE DE QUADRATURE DE LA STEFFENSEN

(Résumé)

L'auteur étudie la formule de quadrature (2) où les coefficients sont donnés par les expressions (3) et les nœuds par (4), qui généralise la formule de Steffensen [1].

On démontre que la formule (2) a la degré l'exactitude égal à 5 et que, si la fonction $f(x)$ a sur le segment $[0,1]$ une dérivée d'ordre six continue, son reste est donné par l'expression (6).

ASUPRA REDUCERII OBSERVAȚILOR FOTOELECTRICE LA SISTEMUL FOTOMETRIC UBV.*

de

VASILE URBECH

1. *Introducere.* În cursul specializării pe care am efectuat-o, în iarna 1965—1966, în Uniunea Sovietică, am avut posibilitatea să fac câteva sute de observații fotoelectrice cu fotometrul fotoelectric AFM—6 al Stației din Crimeea a Institutului Astronomic „Steruberg” de pe lângă Universitatea „Lomonosov” din Moscova.

Observațiile au fost efectuate cu un fotomultiplicator EMI, utilizând filtrele:

Ultraviolet : UFS—3

Albastru : SS—5

Galben : JS—17,

realizându-se astfel un sistem fotometric apropiat de sistemul UBV, așa cum indică Sarov [3]. Deoarece aparatura utilizată de noi diferă de cea utilizată la introducerea de către Johnson a sistemului fotometric UBV, [2] apare necesitatea reducerii observațiilor din sistemul propriu $u_0b_0v_0$ (corectate de efectul extincției) la sistemul fotometric standard UBV.

Lucrarea de față este consacrată deducerii relațiilor de trecere corespunzătoare. În acest scop am efectuat, împreună cu G.V. Zaitseva și G.S. Tsarevsky, observații fotoelectrice cu fotometrul indicat mai sus atașat la un telescop de tip Cassegrain de 48 cm. diametru. Observațiile au fost efectuate în Pleiade, în noaptea de 25/26 ianuarie 1966. Am observat 14 stele cu magnitudinile UBV determinate de Johnson [2].

2. *Ecuatiile de bază.* După corectarea observațiilor de efectul extincției, atmosferice, prin metoda indicată de Hardie [1], mi-am propus să

---

* Comunicare prezentată la a IV-a Sesiune științifică a Observatorului Astronomic din București, 19—21 octombrie 1968.

le reduc la sistemul UBV cu ajutorul formulilor corespunzătoare, date de Hardie în lucrarea citată, și anume:

$$\left. \begin{aligned} V - v_0 &= \epsilon(B - V) + \zeta_v \\ B - V &= \mu(b - v)_0 + \zeta_{bv} \\ U - B &= \Psi(u - b)_0 + \zeta_{uv} \end{aligned} \right\} \quad (1)$$

În aceste formule notațiile sînt cele din lucrarea indicată. Practic însă, formulele (1) s-au arătat nepotrivite pentru efectuarea reducerii. Astfel reprezentarea grafică a diferenței $V - v_0$ față de v_0 ne indică o relație liniară între aceste mărimi, ceea ce arată existența unei însemnate diferențe de scară între magnitudinile V și v_0 (fig. 1). Asta sugerează utilizarea pentru reducere a unei relații de forma

$$V - v_0 = \beta_0 v_0 + \epsilon_0(B - V) + \zeta_0$$

Prezența unui termen de forma $\beta_0 v_0$ și în cazul observațiilor fotoelectrice a mai fost semnalată de diferiți autori [3], [4]. Weaver [4] arată că sursa acestei diferențe aparente în scala magnitudinilor în cazul observațiilor fotoelectrice nu este încă explicată.

În cele ce urmează mi-am propus să generalizez ecuațiile de reducere ale lui Hardie, precum și ecuațiile ce rezultă din acestea, în cazul existenței unei diferențe de scară în scala magnitudinilor de forma arătată.

Considerînd două relații analoge, de forma de mai sus, pentru magnitudinile V și B și notînd

$$\frac{1 + \beta_0}{1 - (\epsilon_0 - \epsilon_0)} = \mu, \quad \frac{\beta_0 - \beta_0}{1 - (\epsilon_0 - \epsilon_0)} = \beta_{0v} \text{ și } \frac{\zeta_0 - \zeta_0}{1 - (\epsilon_0 - \epsilon_0)} = \zeta_{0v},$$

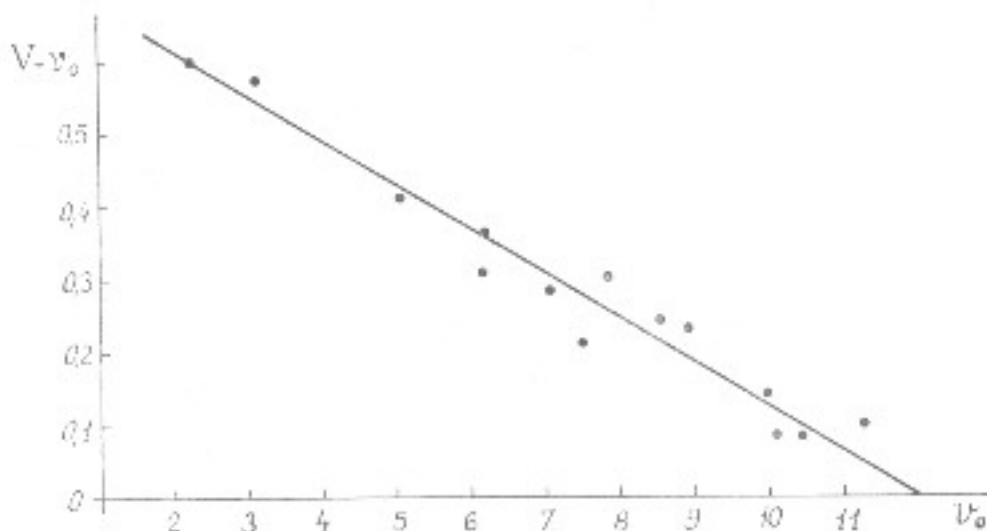

Fig. 9

apoi considerind alte două relații pentru magnitudinile B și U și notînd rapoartele corespunzătoare respectiv cu Ψ , β_{ut} , ζ_{ut} , am obținut în locul formulelor (1) următoarele formule de reducere

$$\left. \begin{aligned} V - v_0 &= \beta_v v_0 + \varepsilon(B - V) + \zeta_v \\ B - V &= \mu(b - v)_0 + \beta_{bv} v_0 + \zeta_{bv} \\ U - B &= \Psi(u - b)_0 + \beta_{ub} b_0 + \zeta_{ub} \end{aligned} \right\} \quad (1')$$

Pe baza măsurătorilor efectuate la cele 14 stele din Pleiade am determinat prin metoda celor mai mici pătrate constantele β_v , ε , ζ_v , μ , β_{bv} , ζ_{bv} , Ψ , β_{ub} , ζ_{ub} .

Astfel am obținut următoarele ecuații de reducere

$$\begin{aligned} V - v_0 &= -0,057v_0 - 0,034(B - V) + 0,718 \\ &\quad \pm 3 \qquad \pm 11 \qquad \pm 18 \text{ c.p.} \\ B - V &= 0,929(b - v)_0 + 0,006v_0 + 0,013 \\ &\quad \pm 9 \qquad \pm 2 \qquad \pm 15 \text{ e.p.} \\ U - B &= 0,878(u - b)_0 + 0,017b_0 + 0,162 \\ &\quad \pm 14 \qquad \pm 4 \qquad \pm 28 \text{ c.p.} \end{aligned}$$

Aceste relații au dat o bună reprezentare a observațiilor în limita preciziei de măsurare.

Pe de altă parte, dacă de la valorile observate v , $b - v$, $u - b$ se trece direct la sistemul UBV, fără a mai trece prin sistemul natural v_0 , $(b - v)_0$, $(u - b)_0$, atunci pentru această trecere Hardie dă formulele următoare

$$\left. \begin{aligned} V &= v - k_v X + \varepsilon(B - V) + \zeta_v \\ B - V &= \mu(b - v)J_x - \mu k'_{bv} X + \zeta_{bv} \\ U - B &= \Psi(u - b)G_x - \Psi k'_{ub} X + \zeta_{ub} \end{aligned} \right\} \quad (2)$$

unde $J_x = 1 - k'_{bv} X$, $G_x = 1 - k'_{ub} X$; notațiile fiind cele din lucrarea lui Hardie [1].

Dacă reducerea la sistemul UBV se va face pe baza ecuațiilor (1'), atunci formulele (2) devin

$$\left. \begin{aligned} V &= (v - k_v X)(1 + \beta_v) + \varepsilon(B - V) + \zeta_v \\ B - V &= \mu(b - v)J_x - \mu k'_{bv} X + \beta_{bv}(v - k_v X) + \zeta_{bv} \\ U - B &= \Psi(u - b)G_x - \Psi k'_{ub} X + \beta_{ub}(b - k_b X) + \zeta_{ub} \end{aligned} \right\} \quad (2')$$

unde $k_b = k_v + k'_{bv}$.

În deducerea ultimei ecuații din (2') s-a neglijat termenul $-\beta_{ub}(b - v)k'_{bv} X$, conținînd produsul a două cantități mici: β_{ub} și k'_{bv} .

3. *Măsurări diferențiale.* În observarea stelelor variabile, alegînd o stea de comparație apropiată de steaua variabilă (încît masele lor de aer să coincidă practic), este utilă aplicarea unor metode diferențiale de reducere. În cazul cînd prin reducere se urmărește determinarea unei magnitudini

(V) și a doi indici de culoare (B - V, U - B), formulele diferențiale indicate de Hardie (dacă reducerea se face direct, fără a mai trece prin sistemul natural) sînt

$$\left. \begin{aligned} \Delta V &= \Delta v - k_v \Delta X + \varepsilon \Delta(B - V) \\ \Delta(U - B) &= \Psi \Delta(u - b) - \Psi k'_{uv} \Delta \bar{X} - \Psi k''_{uv} \bar{X} \Delta(u - b) \\ \Delta(B - V) &= \mu \Delta(b - v) - \mu k'_{uv} \Delta X - \mu k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - v) \end{aligned} \right\} (3)$$

cu Δ notîndu-se diferențele mărimilor corespunzătoare, $\bar{X}$ fiind masa medie de aer. Utilizînd în reducere ecuațiile (1'), ecuațiile (3) devin

$$\left. \begin{aligned} \Delta V &= (1 + \beta_v) \Delta v - k_v \Delta X + \varepsilon \Delta(B - V) \\ \Delta(B - V) &= \mu \Delta(b - v) - \mu k'_{uv} \Delta X - \mu k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - v) + \beta_m \Delta v \\ \Delta(U - B) &= \Psi \Delta(u - b) - \Psi k'_{uv} \Delta X - \Psi k''_{uv} \bar{X} \Delta(u - b) + \beta_m \Delta b \end{aligned} \right\} (3')$$

În deducerea relațiilor (3') s-au neglijat termenii care conțin produse ale mărimilor: ΔX , k'_{uv} , k''_{uv} , β_v , β_m , β_{uv} .

Pentru reducerea observațiilor stelelor variabile este însă mai convenabil să se utilizeze diferențele de magnitudini în toate culorile (în locul indicilor de culoare). Pentru acest caz Hardie dă următoarele formule

$$\left. \begin{aligned} \Delta V &= (1 - \varepsilon \mu) \Delta v + \varepsilon \mu \Delta b - k_v \Delta X - \varepsilon \mu k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - v) \\ \Delta B &= (\mu + \varepsilon \mu) \Delta b + (1 - \mu - \varepsilon \mu) \Delta v - (\mu + \varepsilon \mu) k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - v) - k_v \Delta X \\ \Delta U &= \Psi \Delta u + (u + \varepsilon \mu - \Psi) \Delta b + (1 - \mu - \varepsilon \mu) \Delta v - \\ &\quad - (\mu + \varepsilon \mu) k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - v) - \Psi k''_{uv} \bar{X} \Delta(u - b) - k_v \Delta X \end{aligned} \right\} (4)$$

unde $k_v = k_v + k'_{uv}$.

Utilizînd în reducere ecuațiile (1') și neglijînd produsele de forma $\varepsilon \Delta x$, $(1 - \mu) \Delta X$, $(1 - \Psi) \Delta X$ și $\varepsilon \beta_{uv}$, formulele (4) devin

$$\left. \begin{aligned} \Delta V &= (1 - \varepsilon \mu + \beta_v) \Delta v + \varepsilon \mu \Delta b - \varepsilon \mu k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - v) - k_v \Delta X \\ \Delta B &= (\mu + \varepsilon \mu) \Delta b + (1 - \mu - \varepsilon \mu + \beta_v + \beta_m) \Delta v - \\ &\quad - (\mu + \varepsilon \mu) k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - v) - k_v \Delta X \\ \Delta U &= \Psi \Delta u + (\mu + \varepsilon \mu - \Psi + \beta_{uv}) \Delta b + (1 - \mu - \varepsilon \mu + \beta_v + \\ &\quad + \beta_m) \Delta v - \mu + \varepsilon \mu + \beta_{uv} k''_{uv} \bar{X} \Delta(b - b) - \Psi k''_{uv} \bar{X} \Delta(u - b) - k_v \Delta X \end{aligned} \right\} (4')$$

În termenii principali ai formulelor (4') intră mărimile efectiv observate, respectiv Δv , Δb și Δu pentru prima, a doua și a treia formulă. Deoarece, în general, observațiile în cele trei culori nu se fac simultan (exceptînd cazul observațiilor cu un fotometru cu trei canale); pentru calculul celorlalți termeni din formulele (4') se vor utiliza pentru Δv și Δb valori interpolate ale acestor mărimi la fazele corespunzătoare, așa cum indică Hardie. Acest lucru este valabil și pentru ultimii termeni din formulele a doua și a treia din sistemul (3').

Luarea în considerare a termenilor care au ca și coeficienți pe β_v , β_m , β_{uv} este importantă pentru asigurarea în calculele de reducere a unei precizii corespunzătoare observațiilor fotoelectrice.

Folosesc acest prilej pentru a exprima calde mulțumiri prof. dr. B. V. Kukarkin și dr. P. N. Kholopov pentru îndrumarea acordată în timpul specializării mele în Uniunea Sovietică.

De asemenea exprim mulțumiri colegilor sovietici G. V. Zaitseva și G. S. Tsarevsky pentru ajutorul acordat în efectuarea observațiilor.

BIBLIOGRAFIE

1. Hardie, R. H.; *Photoelectric Reductions*, in „Astronomical Techniques”, 178, 1962, ed. W. A. Hiltner.
2. Johnson, H. L.; Morgan W. W.; *Astrophysical J.* 117, No. 3, 313, 1953.
3. Sarov, A. S.; *Bull. Akad. Astrofiz. Obs.* 27, 133, 1962.
4. Weaver, H. P.; *Astrophysical J.* 116, No. 3, 612, 1952.

ON THE REDUCTION OF THE PHOTOELECTRIC OBSERVATIONS TO THE PHOTOMETRIC SYSTEM UBV.

Abstract

In his paper, the formulae allowing to pass from the own photometric system u_0, b_0, v_0 to standard photometric system UBV are deducted; in the case when between the corresponding magnitude scales appear the scale differences.

Thus, for Hardie's [1] formulae (1), (2), (3), (4), the author gives the formulae (1'), (2'), (3'), (4').

The obtained formulae are useful for the reduction of the photoelectric observations of the stars.